

Egész évre 4 ft.
Negyedévre 1 ft.

Megjelenik minden vasárnapon.
Egyes számok Henricke Rezső könyvkereskedésében kaphatók.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

A RÁBA VŐLEGÉNYE.

Éj van. A Rábának rengő vitzükrébe
Beleméláz a hold fehér ezüstkepe,
S a csillagezerek
Gyémántot hintenek
A reszketve futó hullámok ölébe.

Éjfél ut . . . Forr, pezsdül az örvénynek habja,
Tajtékkoronáját felveti magasra,
Örvény közepéből
Titokzatos mélyből
Kibukkan a vízi tündérek csapatja.

S amint kereng a hab, szélén az örvénynek,
Körtánczuk megindul, s ajkukról zeng ének:
„Jöjj elő! jöjj elő!
Szép ifju szerető!
Menyasszonyod vár rád, jöjj fel! eped érted!”

Széjjelcsap a hullám, s az örvényközépre
Kiemelkedik a Rába vőlegénye.
Halvány az orcája,
Viz-fú a ruhája,
Sovárgás, vág lóbban fekete szemébe.

„Hol van? Hol?” — így rebeg s néz erre meg arra.
Felelnek az ajkak zendülvén egy karba:
„Miközülünk válaszsz!
Elfeledett már az!
Mihaszna búsongasz: nem lesz neked adva!”

Hozzásimul egyik: „Szép vagyok én nézz meg!”
Másik szól: „A csillag lefut ha ránézek!”
„Én szeretlek hévvel!”
„Én is!” — „Én is!” — „Végy el!”
Igy kéri, esengnek sorra a tündérek.

Az ifju nem felel, — néz merően, hosszan:
Valami fehérség úszik a habokban.
„Tán hőtömeg? .. nem . . . nem!
Eléje kell mennem!
Ah a szívem édes sejtelemtől dobban!”

S gyorsan odalebben, . . . lehajlik . . . felkapja . . .
Ajka lázzal tapad a holt ajakakra . . .
És elkereng véle
A forgó örvénybe . . .
Fölöttük a hullám fölcsap a magasba.

Gárdonyi.

Egyes szám ára 10 krajczár.

Most már nem bibelődik vele.

- No, mit csinál a kis Olga? Jársz-e még hozzá?
 — Óh, azzal már nem bibelődöm.
 — Ah-bah! te csapodár! csak nem vagytok faszé-
 ban? Kópé! sok pénzedbe került már, mi?
 — Nem, hanem ő már a — — feleségem.

Erdőben.

*Az új házasok elmerengve
 sétálnak az erdő árnyas fáin
 alatt. Egyszer csak megszólal
 a kis menyecske:*

- Ah, mily nagyszerű ez az
 erdő, akár csak egy amerikai
 őserdő!
 — Az ám, csak majmok
 hiányzanak a fákról.
 — Másszál föl édesem egyik
 fára.

Száttalan anyós.

- Barátom! boldog vagyok!
 éghetetlen boldog!
 — Nos-nos?
 — Nincs több oly anyós a
 világon, mint az enyém!
 — Ah! gratulálok! de hát.
 — Olyan kedves, belátó
 páratlanul derék aszszony, olyan
 cukros . . .
 — Hogyan? ott volt már
 nálad?
 — Nem, hanem megigérte,
 hogy hozzánk jön lakni és . . .
 — És? . . .
 — És nem jött el!

Mibe megy?

- Beállít Tzompó Mihály a
 fürdő házhoz szerencsés jó
 napot kívánva, azt mondja,
 hogy:
 — Fürönni akarok, kérem.
 — Mibe megy? Zuhany-
 ba? kérdi a pénztárnok.
 — Nem a, kérem ásan,
 maj' csak ujan — rövid nad-
 rágbo, mint a zurak.

Nagy száj, kis orr, — s a bor.

Bármilyen nagy szája van önnek, mégis igen csepp.
 Hogyha heves szomjuság kergeti inni a jó bort.
 S bármilyen kiesiny orra van önnek, mégis elég nagy
 Arra, hogy tarka zománczot rá remekeljen a bor.
 Martiális.

A nők élete.

A 18-ik évtől a 25-ig a „hét éves háború“ a szív
 és ész között; a 25-ik évtől az 55-ig a természet „har-
 mincz éves háború“-ja a szabóval, — s innen tovább
 egy régi „ezitadellá“-nak makaes védelme a rohanó
 évek ellen.

Kebellfy Zöngömér

szív-kin-üvöltése.

hold ragyog s az éj
 Sok csillag-világi

Teged szeretlek en
 Bájos orru Száli!

Ah de te nem szeretsz
 Te szivtelen furia,
 Nincs a te szivednek
 Semmi érző húrja.

Szerelmem hevétől
 Keblem lassan elég,
 De csitt! a panaszból
 Immár végre elég.

Ha tovább is ilyen
 Hideg maradsz Száli,
 Holnap ezen a fán
 Függyve fogsz te látni.

Feltámadnak.

*Pap: A husvéti nagy ese-
 mény arra tanít minket, hogy
 mindnyájan feltámadunk.*

*Hallgató: Szent Isten már
 három veszekedő feleségem
 nyugszik a temetőben. . . .*

Államvizsgálaton.

Tanár: Mi a csalás?

Jelölt: Csalás az, ha te-
 kintetes ur engem megbuktat.

Tanár: Hogyan?

Jelölt: Mert a büntető tör-
 vény szerint csalást követ el,
 ki másnak a tudatlanságát
 felhasználja, hogy őt meg-
 károsítsa.

Persze, hogy szükséges!

Beteg: Lássá doktor ur,
 ha rázom a fejemet, fáj az
 agyvelőm.

Doktor: Hát szükséges,
 hogy rázza a fejét?

Beteg: Persze, hogy szük-
 séges, mert hát másképp hon-
 nan tudnám meg, hogy fáj-e
 az agyvelőm?

Öreg urak dicsérete.

*Bizonyos társaságban egy
 fiatal ember sok jót és szépet
 akart mondani az öreg házi
 urnak, többek között így szóla:
 Ma már nem születnek ilyen
 derék öreg emberek.*

*Mondja csak szép öcsém,
 mikor születtek öreg emberek?*

Az erényes.

— Mit csinál kisasszony? Talán az arany monda-
 tokat írja ki a könyvből?

— Ugyan hova gondol, — csak a frivol helyeket
 törülöm ki, hogy ne kelljen azokat olvasnom!

Ezreb Itzig Kinizsi bölcselkedései.

Szeretnek a gozdog embert; nem ozirt, hodj pénzt kirjek tülle, honem ozirt, mert ű nem kírtülemtű.

Thodok ín edj igoz mandás, a ki oronyot éri. Hongzik oz pedig ilyen formán: a ki oljant veszi, a mire szöksége nincs, oz esokhomor adja el oljant, a mire szöksége von.

Tsok ozt szeretnik én thodni, hodj a viz a lukhas czipűbe mért fuljik be s a lukhas edénybűl miér fuljik ki. Ez nekhem edj rébös!

A kávéházban kimért khávénak von két tolajdon-ság: edj jó, meg edj rossz. A jó az, hodj nincs benne czikória; a rossz az, hogy nincs benne kávé.

Jól mandanak, hodj a zsidónak van esze. Van bizom! A jűvőre külesűn vesz, a jelenre külesűn ad s a moltra semmit se nem adja.

Baqát Sepi ultimói.

Nincs rosszabb mint egy rossz kuba, és nincs jobb mint egy jó kuba. Hanem azért hónap utólján mégis többet ér három rossz kuba-szivar, mint egy jó.

„Barátom! — ront be hozzám a druzsám, — fogadd részvéteket: azt hallottam hogy elemelték a kávéházból az überzieheredet! — Sose busulj pajtás! nem az enyim volt az, hanem a Kaszás szabóé.

Miért van hideg?

A felsőbb régiókból kaptuk ezt a sürgönyt: „Tisztelt világ! Önök bizonyára csudálkoznak, hogy őszre fordult az idő. Onnan van az, hogy idefönn az idő-esináló műintézetben elsikkasztottak egy mázsa napsugarat, miért is Szt. Péter ő felsége elesapta a hivatalnokokat s ujakat alkalmazott. Ezek mint afféle tanulatlan ujonczok az ősz szaknál kezdték az időjárást igazgatni, miért is ettől az évtől kezdve juniusból lesz a tél és decemberben a nyár. Mihez tartás végett írja

a felhők fölött 1888. apr. 7. Rontó Pál
reporter.

gy bölcs gondolatai.

„Minden embernek vannak gyöngéi; de legnagyobb gyöngéje van annak, a ki azt hiszi, hogy nincsenek gyöngéi.“

„A ki elaltatja lelkismeretét, az keserű valóra ébred.“

„Bármennyi pénzünk van, csak addig tart, míg az utolsó garast kiadjuk.“

„Ha egy okos ember tíz ostobaságot követ el, azon nincs mit csodálkozni; de ha tíz ostoba ember egy okos dolgot végez, — az bámulatos.“

„A remény fél bankó, a másik felét csak kevesen találják meg.“

„A házasság olyan, mint a citrom. Ha más szopogatja összefut a viz a szájunkban, ha mi élvezzük, elvássza a fogunkat.“

Micsoda fát keres.

József főherceg kiment egyszer a pesti fűvészkertbe, és nézegette a fákat a kertész kíséretében.

— Ugy-e fenség itt mindenféle fát föl lehet találni? — mondá dicsőkedve a kertész.

— Egyet nem.

— Ugyan mi fa lehet az? — kérdé kíváncsian a kertész.

— Tréfa! felelt mosolyogva a herceg.

Fifkus Mátyás trafája a dűgot.

Ammutkor ríszögön mentem haza, mán éjfélt vót. Hát amint bé akarok mennyi, hát a zasszon bécsukta a zórom előtt a zajtót. Megájj mondok az ajtót bécsaptad de éngem nem csapsz be. Tennap este mömmög eemen-tem a kocsnába, hanem velem vittem a zajtót is!

Bernát Gazsi Nr. II.

Azt mondja Füllentő Matyi, hogy ő ismert egy szórakozott tudóst, kinek kedvenc foglalkozása volt a békák vérkeringésének tanulmányozása. Megtörtént vele, hogy egy izben a tó partján chronometer órája segítségével egy békának érverését figyelte: a műtét befejezte után balkezében tartott óráját dobta a tóba, míg a békát mellénye zsebébe esúsztatva a jól végzett munka nyugodt önérzetével.

— Ez semmi! felelém. Ismertem én ennél szórakozottabb embert is. Ezzel megtörtént, hogy midőn este hazament, saját magát fujta el s gyertyáját fektette az ágyba!

A maga hibája.

A várce végén találkozik egy sétáló egy vén lump kinézésű koldussal, a ki mellett ezánalcsmra ébrezettőn sovány fiucska állott s kezét alamizsánára nyujtá.

A sétáló nem állhatta meg szó nélkül:

— Mondja csak barátom, miért ilyen szörnyű sovány ez a fiucska.

— Hát kérem a maga hibájából.

— Hogyan.

— Mert nem eszik.

— És miért nem eszik?

— Miért? Miért? Hát azért mer nem adok neki.

—Voy.—

Mindennek van oka.

Futó ur nem igen tudott sakkozni, mégis elült a sakktábla mellett néha éjjelig is. Végre egyik barátja így szólt hozzá: „Hogyan van te, hogy ilyen érdektelen parthiek mellett éjjelig is el tudod tölteni az időt.“ A sakista búsan felelt: „Barátom! feleséges ember vagyok!“

L. F.

GRI-BUGRI.

— Sok a nyomda Győrött!

— Aztán akad annak mindnek nyomni való?

— Ha nem akad, hát egymást nyomják.

A remény.

B. barátomnak irtózatoss felesége volt.

Nagy betegségben feküdt egyszer az asszony. Találkozom az orvossal, kérdem tőle: miként vélekedik. Azt mondja: „Van egy kis reményem.“ — Találkozom utána a férjével, ettől is kérdezősködöm. Mosolyogva és szemet hunyorítva felelt: „Van egy kis reményem!“

— Züdy. —

Köserves illető estoriája.

Irom en Tzompó Miháj.

Rémisztő okos gyerek vótam én. Eecer dohányt vágott az tanéttó ur, osztég, eerakta a porát. Mondok: minek az a por tanéttó ur? Aszongya annak, hogy trüsszencsön az embör, osztég az oromba gyugott egy esipetnyit, hát olyanokat trüsszentettem tülle, hogy még az gatyám koreza is eepattant.

Mingyán gyütt egy okos gondolatom. Mikó fére nizedt az tanéttó ur, belé markutam vagy háromszor az na' esomó dohányporba, mondok magamba az szent írásval: ne tuggya az jobb kezed micsinyá az bal.

Osztég hazavitem az tubákok, mér mer igen sok vót othun az bóha, osztég mondok magamba, ha béhitem az ágyat ilyen tobákkal, hát éjje mindétig trüszkőnek az bóhák, osztég nem tunnak csipnyi.

Ugy is tettem. Egy marokval az én szűrömrre tettem, kér marokval pedig ides apamuramék ágyábo.

Osztég mikor lefeküttünk eekzetem haagatnyi hogyan trüszkőnek az bóhák.

Hát eecző csak ijfi tájbo nagyot trüszkő ides apám uram, kedves egissigire mondok, ides anyám eere szintég nagyot trüszsent, arra is akartam mondani, de ippen én is nagyot trüszsentettem. Eere ides apám uram mömmög trüszögött osztég minnyájan trüszögtünk, egész éjee nem aluttunk, mér ides apám uramék mindig trüszkőtek, osztég olyan nagyokat trüszkőtek, hogy maj szét ment a zágy

Hanem ajis igaz ám, hogy vagy három napig szinit se láttuk az bóhamadárnok!

Mérgezes hetek.

— Asszony! azt mondom, hogy fogd be a the szhájad, mert ha elkezdlek, vadjok edj döhös barom.

— Oh khedves, the már thol vagy a khezdeten.

Dehogy utazik.

— Hogyan, te utazol barátom? ma pénteken? hisz te babonás vagy!

— Dehogy utazom barátom ma, az anyóomat küldöm.

B.

Mojse és Slajme beszélgetései.

— Olvasthal ma az ujság?

— Olvastham.

— Nü mith írja a némedh esászárrol?

— Az éjjel jhól aludta, az éjjhel nem alodtha jhól; van nekhi ed rák, nem van neki ed rák, fogja élni hószt esztendű, nem fogja élni khét hunaph se

— Biszte meschügge? hát ki érthi ezthet?

— Nem érthed, mondokh rá edj mesét; a Kükürüe Jozsef valtha nedvenolebha edj honvédh, de hodj láttha, hodj bhár azthat mondják: nem minden guju thalál, dhe azért méghis ülig tonál, hát elszökthe ógy a hódj vóta; el is fogthák oz asztrákak és fel akhorták okosztani mind egy spión, már nyokhába vóta a küthél, mikor jütthek magokat a honvédek, elverthék az osztrákot és velökh vitthék a Jozseft hol püskaporra és gulyóra ithélthék el minth szükevinyt. Mielött vitthék volna ki adjon lünni, khérdezthék tüle mi az utólsó kivánsága, mire a Kükürüe mondhta aztat: majorleben az otholsó khivánságom — élni. Nü hát a nimeth esászárul is edjik azthat szerethné, ho sokhá élne magát, másik mégh nem azt szerethné, dhe ef mei Ehrenwart nekhi is van ez otholsó kivánsága élni.

— Van nekedh ighaz! hát az árviz mit csinálja?

— Mith? azth a mith a Gharabonchias Deákh.

— Hod-hod?

— Elünth, esakhod az ár ha kiünthi a vizéth az országra van nad szomoruságh, dhe ha a Garabonchiás kiünthi a vicchéth az urszághra van nad derölthség.

— Sallst leben masthis van neked ighazad!

— rab —

Mikor a sorok összecsusznak a lapban.

Egy jó házból származott hajadon alkalmazást keres, mint szobaleány, vagy komorna **cimlap hiányzik, hátul az évszám 62.**

T-né asszony ép és egészséges ikreket szült. **a ki tiz példányra előfizet, egyet ingyen kap.**

Kerestetik egy szakácsné, a ki jó kenyeret tud sütni egy magányos ur számára tágas pincével.

A kitünő férfi, kiről több lap emlékezik meg ez alkalommal nyilvános árverés utján a legtöbbet ígérőnek eladatik. Kelt Győrött 1887. **Kiss kir. törv. bíró.**

Ezen pompásan sikerült estélyen Győr városának elitje ott volt egy részét elásták a többi a helybeli gymnasium muzeuma számára kitömetett.

Egy fiatal lovász a ki nagyobb urodalmakban szolgált ugyszintén magasan kivágott mellfűzőit a hölgyek figyelmébe ajánlja *Fogl Kazinczy-uteza.*

Divat és vászonáru kereskedésemet a Kazinczy és Fehérvári-uteza sarkán levő üzletelyiségbe helyeztem, a n. é. közönség figyelmébe gyomorégés, főfájás, hurut, makacs vesebajok és hányinger ellen különösen ajánlatik.

Nagy Á. vendégszerető házánál kedélyes baráti kör gyűlt össze születés-napi estére *hármát megölték a többit a vízbe fojtották. A nyomozás folyik.*

A győri állomáson ma ezer darabból álló ökörszállitmány utazott át **ezen művészi társaságba jelentkezők, akár rendes akár rendkívüli tagokul fölvetetnek.**

A Győri Közlöny is kettős számot adott ki a husvéti kettős ünnep alkalmával *az árvíz Konyt egészen elborította, a megye egy része víz alatt áll.*

Valóban örömnünknek kell kifejezéseit adnunk, hogy a győri lapok egyetértően kezdenek működni. **A hurczolkodási idő ápr. 4-ikére halasztatott.**

Csóka és csóka.

Mikor Pápara ment csóka
Előtte repült egy csóka
S így kiáltott rája: „Kár! Kár!”
Hogy miért azt Csóka tudja már!

Tsörge Ádány és Tzompó Miháj tanálkozásai

— Nizze mán kee nászom hó jártom: törvinbe vótam idézve osztég aszongyák „te nyáloedék, hijába, főme ntögyik“ No mán tudhatnának több böcsületet, mér mer mer én nyáloedék nem vagyok, mög osztég nem is esett a hijába, mér már lám vittem két ludat az tekintetes uraknak.

— Bion nászom ien az világ!

Szerkesztői üzenetek.

F. F. Debrecen.

Versből csak e sorokat adhatjuk:
■ Hej jó gazdám volt önnékem
■ Sajt lyukja volt az ebédem
■ Bizony meg is haltam volna
■ Ha leánya nem volt volna
■ Szeretem én aleányát
■ Szívem gyomrom hevével
■ Csókjalai el nem felejttem
■ S hogy jól tartott derecével.

Azt hisszük hogy olyan poétától, a ki a gyomrában hordja a szívet, ennyit is elég közölni. — **Barabás.** A két apróság a jövő alkalomkor öltöztetjük szalonba. Üdv! **Szöllős Győrök.** A levél jött, a levél megy. — **Cs. Cs. Miskolecz,** Kérjük az elmaradt márciusi számokat. Bővebb válaszunk

még e héten indul. — **Bellóczy S. Bpest.** A viszonzlításnak szívünkkel örültünk volna! Kár volt ugy sietni! Üdv — **Sz. J. Bpest.** Várjuk az írást! **G. A. Bpest.** Hol maradnak a nyulfarku versek? Vagy az a rémtoljesen üvöltő ebe még mindig ott ül a kapuban? **A többi levélre jövő számunkban felelünk.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
GÁRDONYI GÉZA.

Nyilttér.

Deutsch T. férfi-ruha-raktára Győrött, Duna-utca 3. szám.

Tavaszi idény!!!

Tavaszi öltönyök mérték utáni megrendelésekre, a legjutányosabb árak mellett, kitünő angol, francia és brünni legujabb divatu szövetekekből. Nagy raktár kész férfi- és gyermekruhából bámulatos olesó árakon. Minták vidékre készséggel küldetnek. 6—2

FONCIÈRE, PESTI BIZTOSÍTÓ-INTÉZET.

A társaság biztosítékai:

Teljesen befizetett részvénytőke	3.000,000 frt	Évi díjbevétel és kamatjövdelem kbl.	4.400,000 frt
Nyerésértartalektőke és díjtartalékok	3.274,427 „	Díjkötelezvények és díjváltók	4.500,000 „

T. CZ.

Budapest, 1888 április 1-én.

Van szerencsénk ezennel b. tudomására hozni, miszerint a közöttünk és **Stirling T. és fia** urak közt történt megkegyezés folytán, nevezett cég **győri főügynökségünk** képviselétől visszalépett, melyet a mai naptól fogva a **Győrvárosi és megyei takarékpénztár-részvénytársaság** fog képviselni.

E társaság, titkárunk **Gál Béla** ur ellenjegyzése mellett, fogja győri főügynökségünket vezetni és ezéget jegyezni.

Kérjük a t. ez. közönséget, miszerint intézetünkbe eddig is helyezett beesés bizalmát részünkre továbbra is fentartani sziveskedjék, melynek megérdemlését ezentul is kiválóköteleességünknek tartandjuk.

Teljes tisztelettel

Foncière, Pesti biztosító-intézet.

Pejácserich, Schön.

Győrött, 1888 április 1-én.

Hivatkozással a fenti körlevélre, tisztelettel értesítjük a t. ez. közönséget, hogy a **Foncière, Pesti biztosító-intézet győri főügynökségének** képviselétől a mai napon visszaléptünk.

Ez alkalommal fogadja a t. ez. közönség legjobb köszönetünket a bennünk helyezett bizalmáért, melyet teljes mérvben utódunkra átruházni kívén, maradjunk

Teljes tisztelettel

Stirling T. fia.

Győr, 1888 április 1-én.

Hivatkozva a „Foncière, Pesti biztosító-intézet“-nek fenti körlevelére van szerencsénk részünkről is a t. ez. közönségnek beesés tudomására hozni, miszerint a **Foncière, Pesti biztosító-intézet győri főügynöksége képviselétét** mai napon átvetjük.

Készséggel felajánljuk ez alkalommal szolgáltatásunkat **tűz-, jég- és szállítmánykárok elleni, valamint életbiztosítások** elvállalására, kijelentvén, hogy legfőbb feladatunknak tekintendjük, miszerint igen előnyös díjtételek, valamint előzékeny és pontos ügyvitelünk által a t. ez. közönség bizalmát minél nagyobb mérvben megérdemeljük.

Teljes tisztelettel

Győrvárosi és megyei takarékpénztár-részvénytársaság,
mint a „Foncière, Pesti biztosító intézet“ győri főügynöksége,

A titkár:

Gál s. k.

Wirth s. k.

Prágay s. k.

